

Rumeli Kavağında ki Kadın

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Eylül 2013

Sen düş'tün
Şimdi sen düşün
Rumeli kavağında ki kadın
Sevdiğim...

Gamzelerin ben de, ta yüreğimdeGülüşlerin ne güzeldi tende
Bir gül kokladım
Yandı kül oldu, can bedende
Boş ver kalan ömürde beklemekle geçsin
Şikayetçi değilim, sevmedin diye...

Sevince inşan bir şeyi görmez
Bir satini vermekle hayat durmaz arkadaş
Demek ki istemedin
Sen, Ah sen!
Sevdiğim
İstemedin...

Yüreğim dingin
Sana hazırı ki...
Ki de kaldık sevdiğim
Çünkü çarpmadı senin ki
Zaten herkes kocaman yüreğin var der bana
Ama hep o kadar
Ne yapayım ben bu kocaman yüreği ah!
Ne işe yarar ki....

Sancılara alışkın bu yürek
Bu defada eylül sancısı olsun arkadaş
Hem bak yağmurda yağdı bu sabah İstanbul'a
Sağ olsun İstanbul ağladı benim yerime
ve
Gözü yaşlı bırakıp gideceğim İstanbul'u
Sarıyer sahiline gömüp umutları

Mehmet Fikret ÜNALAN